

Steliana Grama

Bradul de sârmă ghimpată

În iarna asta caloriferele vor fi calde,
te voi chema în igluul meu cu trei etaje
să îmbrăcăm cu inimi de catifea neagră
bradul de sârmă ghimpată.

Ghețarii de mucava
se vor retrage dincolo de ecuator,
dihăanii împăiate vor evada din muzee
și vânătorii plini de vânătăi
vor trage cu serpentine multicolore
în nălucile cu aripile-n lanțuri.

Ne vom întinde pe canapeaua de granit,
îți voi lua palma rătăcită printre convulsiile mele
și voi încerca să ghicesc
numărul exact al aventurilor tale.

Într-un târziu, când te vei ridica în aer,
uitându-mi părul împletit cu haemanthus,
nu te vei putea desprinde de radiația
bradului de sârmă ghimpată.

În somn ți-am mușcat degetele
și în locul unghiilor
ți-am sădit icoane de magnet.

Holocaust

Suntem ofranda adusă zeilor morții
în sanctuarul celor pururi flămânzi.

Noi – găini bătrâne –
în zeama ce fierbe
mult mai mult decât s-ar cuveni.

Nu mai putem cârâi,
noi, care nu am cântat niciodată.

Incubatoarele nici nu ne vor simți lipsa;
după noi rămân
un șir neîntrerupt de ouătoare de jertfă.

Când se vor sătura
sanctualele
de găinile cugetătoare?

Mileniul III

În fiecare seară la televizor
rulează filme de groază.

Noaptea așez pe noptieră
un borcan cu agheasmă.

În fiecare seară citesc
cronica polițienească,
iar noaptea ascund sub pernă laserul.

Și doar telefonul nu sună
în nicio seară a Eternității!

M-au uitat toți, până și strigoii!
Atât de mult aș vrea noaptea
să ies la o întâlnire cu cineva!

În ce gaură de șarpe să arunc laserul

Cenușă

Ardeau focurile.
Ardeau focurile pe pământ
și oamenii, speriați,
se aruncau în ape.

Ardeau stelele.
Ardeau stelele în ceruri
și oamenii, îngroziți,
se aruncau în somn.

Și a rămas universul
o grădiniță de copii,
în care oamenii, plictisiți,
se joacă în cenușa visurilor.

Confuzie

Pisoi au plâns toată noaptea
în fața acvariului gol...

În fiecare seară
stăpânul aducea pești
pentru ca-n zori
să nu-i mai găsească nicăieri.

Cât de gustoși erau!

Și ieri dânsul nu a mai venit!

Poate, așa cum stătea pe malul apei,
trăgând de nadă,
CINEVA l-o fi confundat
cu vreun pește?

Și pe altă planetă, acum
niște pisoi se ling pe bot?

Căpușa îndrăgostită

Când descoperi o căpușă sărutându-ți piciorul,
te afli în al nouălea cer de fericire:
în sfârșit, s-a îndrăgostit cineva și de umila ta
persoană!

Atâta vreme ai fost tabu
și copiii cartierului te arătau cu degetul,
strigând: „SIDA, vine SIDA!”

Nimeni nu risca să flirteze cu tine!
Până și donjuanii te lăsaseră în plata Domnului.

Și azi o căpușă
a îndrăznit să demonstreze lumii întregi
cât de mult te iubește!

Fără milă!
Fără teamă!
Fără prejudecăți!

Presimt că nu-ți vei alunga niciodată cavalerul!
Nici măcar cu penseta...

Nu-ți vine să plângi de ciudă,
că Cerul te-a programat om
și nu căpușă îndrăgostită?

Autograful pisicii

Atâția pisoi apar la televizor
și doar eu – niciodată!

Parcă nu pot să miaun ca dânsii,
să mă plimb grațioasă prin fața camerei de luat vederi
sau, pur și simplu, să-mi bârlig coada?

E o nedreptate!

De mult trebuia să ajung vedetă!

Stăpâna mă alungă în pod, să-i prind niște șoareci...

Cum s-ar descurca fără mine?

Sentimentul responsabilității e mai puternic decât orice!

Mi-am sacrificat cariera pentru liniștea acestei case.

Dar mai las din când în când autografe pe sub paturi.

Atâta mângâiere pentru cea
care nu va ajunge niciodată telestar!